

◇ فصلنامه علمی پژوهشی زن و فرهنگ

سال ششم، شماره ۲۱، پاییز ۱۳۹۳

صفحات: ۴۱-۳۱

تاریخ وصول: ۱۳۹۳/۱/۲۴ - تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۵/۱۵

رابطه کمال گرایی و رفتار پرخاشگرانه در میان زنان بسکتبالیست

ایران مهدیزادگان*

زهرا سلیمیان**

چکیده

پژوهش حاضر با هدف تعیین ارتباط بین ابعاد کمال گرایی (اهداف و معیار های شخصی، نگرانی درباره اشتباهات، انتظارات والدین، انتقادات والدین، تردید نسبت به اعمال و سازماندهی) با رفتار پرخاشگرانه خصمانه در زنان بسکتبالیست شهر اصفهان، انجام شد. جامعه آماری پژوهش را کلیه زنان بسکتبالیست شهر اصفهان به تعداد ۱۰۵ نفر تشکیل داده اند که از میان آنان تعداد ۸۰ نفر با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. ابزارهای جمع آوری اطلاعات، شامل پرسش نامه های کمال گرایی فراست (FMPS) و پرخاشگری ورزشی بردمایر (BAAGI) بود. داده ها از طریق ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون گام به گام تحلیل و نتایج نشان داد که بین نگرانی در مورد اشتباهات، تردید نسبت به اعمال و انتقادات والدین از میان ابعاد کمال گرایی با پرخاشگری خصمانه، رابطه منفی معنادار وجود دارد ($P \leq 0/05$). علاوه بر این، نتایج نشان داد که بعد نگرانی بیش از حد در مورد اشتباهات، به عنوان قوی ترین پیش بین پرخاشگری خصمانه می باشد که توانست ۲۳ درصد از واریانس پرخاشگری خصمانه را تبیین کند.

کلید واژگان: کمال گرایی، پرخاشگری خصمانه، زنان بسکتبالیست.

*عضو هیئت علمی گروه روان شناسی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خوراسگان (اصفهان) (نویسنده مسئول)
iran_meh@yahoo.com

**کارشناس ارشد رشته روان شناسی ورزش دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خوراسگان (اصفهان)

مقدمه

تقریباً در تمامی رشته های ورزشی، هیجانانگیز، عواطف و حالات روان شناختی افراد، از جمله خشونت و پرخاشگری^۱، نقشی انکار ناپذیر در نوع فعالیت و تلاش و کوشش فرد و هم چنین نوع و چگونگی رفتار افراد ایفا می کند. میل به بروز خشونت و پرخاشگری در مکان های ورزشی به عنوان یک عامل آسیب رسان به سلامت روان، محسوب می شود که با مواردی چون هتاکی، ضرب و شتم، آزار و اذیت، توهین و در نهایت قتل، بیان می گردد (فلسون^۲، ۲۰۰۶). پرخاشگری، نوعی مکانیسم روانی است که طی آن، فرد به طور ناخود آگاه، فشارهای ناشی از محرومیت ها و ناکامی های خود را به صورت واکنش های حمله، تجاوز و رفتارهای کینه توزانه، نشان می دهد (عطایی مغانلو و همکاران، ۱۳۹۳)

پرخاشگری می تواند آثار مختلفی بر سلامت جسمانی و روانی افراد داشته باشد. بنا بر این، بررسی آن از اهمیت زیادی برخوردار است. روان پزشکان و روان شناسان، پرخاشگری را به صورت رفتار هدفمندی، جهت آسیب رسانی به شخص دیگر، در حالی که طرف مقابل، سعی می کند از آسیب، اجتناب کند، تعریف کرده اند (گرنج و کر^۳، ۲۰۱۰). کلینه^۴ (۱۹۹۵)، به نقل از اشرفی و منجری، (۱۳۹۲)، پرخاشگری را دفاع کردن از حقوق خود، به شیوه ای خصمانه می داند که هدف آن گرفتن امتیاز از دیگران بوده و افراد پرخاشگر، نیازها و خواسته های خود را از طریق تسلط، توهین و تحقیر دیگران بر آورده می کنند. پرخاشگری، اغلب یک رفتار هدف گراست که ممکن است در شرایطی خاص، به طور مثبت، ارزیابی شود (پیکو، کرزستس و پلوهار^۵، ۲۰۰۶) و هم چنین شاید یکی از مهمترین مشکلات در ورزش امروز باشد (ساکس، پستچر، استنلی و تنباوم^۶، ۲۰۰۳) و همچنین، رقابت ورزشکاران و استفاده از پرخاشگری، ممکن است از اجزای مهم ورزش باشند (برور و هاوارث^۷، ۲۰۱۲). برتون و مارشال^۸ (۲۰۰۵) نشان دادند که شرکت در ورزش، ارتباط مثبتی با رفتارهای پرخاشگرانه دارد و شرکت جوانان در ورزش، ممکن است به عنوان یک عامل خطر برای رفتار پرخاشگرانه عمل کند (دیویس و منارد^۹، ۲۰۱۳). به نظر می رسد دو گانگی و ابهام خاصی در مورد پرخاشگری در ورزش وجود دارد. یک دلیل برای این دو گانگی آشکار، این است که ما تمایل به دیدن پرخاشگری در شرایط و موقعیت های مختلف داریم. دیدگاه های مربوط به پرخاشگری در ورزش، دیدگاه های دو سویه است، از یک سو به عقیده برتراند راسل در دوران صلح، مکان های ورزشی، تنها جایی است که پرخاشگری نه تنها در آن جایز شمرده می شود، بلکه رفتار پرخاشگرانه، تشویق می شود. یکی از دلایل این دوسو گرایی، آن است که تفسیرها از پرخاشگری در موقعیت های مختلف، بسیار متفاوت است (ضامنی، فرخی و جابری

۱. aggression

۲. Felson

۳. Grange & Kerr

۴. Kelineh

۵. Piko, Keresztes & Pluhar

۶. Sacks, Petscher, Stanley & Tenenbaum

۷. Brewer & Hawarth

۸. Burton & Marshal

۹. Davis & Menard

مقدم، ۱۳۸۸). در واقع اصطلاح پرخاشگری شامل طیف وسیعی از رفتارهای مختلف می باشد. اما از آن رو که عمدتاً برای رفتارهای خشونت آمیز مورد استفاده قرار می گیرد، به عنوان جنگ و نزاع تعریف می شود. در ادبیات روان شناسی ورزش، رفتار پرخاشگرانه بر اساس لویسلی و رید^۱، (۲۰۱۱)، به عنوان هر گونه عمل آشکار و عمدی (کلامی یا فیزیکی) که به قصد آسیب فیزیکی یا کلامی به دیگران انجام می شود، تعریف میگردد که این عمل باید هدف مند (غیرتصادفی) باشد و با اختیار و به قصد ایجاد آسیب، انجام شود. به این معنا که مبارزه در راگی و فوتبال و چک کردن بدن در هاکی روی یخ، رفتارهای پرخاشگرانه نیستند، در عوض رفتار پرخاشگرانه، منعکس کننده اقداماتی است که فراتر از قوانین بازی می باشد که در آن، متجاوز عمداً تلاش می کند که به حریف خود آسیب برساند.

در چند دهه اخیر، مطالعه و تحقیق پیرامون ناهنجاری های رفتاری و پرخاشگری از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است. بررسی ها نیز نشان داده اند در سال های اخیر، ناهنجاری های رفتاری، انحراف و کج روی های اخلاقی و رفتاری در بین ورزش کاران، مربیان و دیگر مدیران و دست اندر کاران امور ورزش، اتفاق افتاده است، که نظر متخصصان و جامعه شناسان ورزشی را به خود جلب کرده است. نقض مکرر مقررات ورزشی، عدم رعایت هنجارهای رفتاری، بی توجهی به ارزش ها، زیر پا گذاشتن اصول ورزشی و نادیده گرفتن اصول بازی جوانمردانه، رو به افزایش است (نادریان جهرمی، ۱۳۸۹). کروسر و همکاران^۲ (۲۰۰۹) علل پرخاشگری را در میان ۶۲۹ نفر از دختران، بررسی کردند و به این نتیجه رسیدند که پرخاشگری با ویژگی های شخصیتی افراد، رابطه مثبتی دارد و رفتار پرخاشگرانه در بین افراد عجول، زود رنج و سلطه گر و رقابت طلب، بیشتر دیده می شود (اشرفی و منجزی، ۱۳۹۲).

یکی از ویژگی های مهم شخصیتی اثر گذار بر پرخاشگری ورزشکاران کمال گرایی^۳ می باشد که در تحقیقات روان شناسی ورزشی، بسیار مورد توجه قرار گرفته است (فرخی و همکاران، ۱۳۹۲). در واقع کمال گرایی یک ویژگی شخصیتی رایج در ورزش بوده و بر عملکرد ورزشی، تأثیر گذار است (هیل و همکاران^۴، ۲۰۱۴). در مبحث شخصیت، کمال گرایی، اغلب به عنوان نوعی ویژگی یا صفت، مورد توجه بوده و به منزله تمایل پایدار فرد به وضع معیارهای کامل و دست نیافتنی و تلاش برای تحقق آن هاست که تأثیرات روانی و رفتاری مثبت و منفی در بین ورزشکاران، به ویژه ورزشکاران رقابتی دارد (فرخی و همکاران، ۱۳۹۲). هم چنین در یک تعریف و دیدگاه کلی، کمال گرایی دستاوردی مربوط به ویژگی های شخصیتی است که شامل ترکیبی از تعهد به استانداردهای بسیار بالا و تمایل به ارزیابی انتقادی از خود است. با این حال، کمال گرایی جنبه های مختلفی دارد و به بهترین وجه به عنوان یک صفت شخصیتی چند بعدی تعریف می شود. علاوه بر این، اشکال مختلفی از کمال گرایی وجود دارد و این اشکال، ویژگی های متفاوتی دارند (هیل و همکاران، ۲۰۱۴).

۱. Luicelli & Reed

۲. Crothers & et al

۳. perfectionism

۴. Hill & et al

در واقع کمال گرایی دارای ساختاری چند بعدی است و می تواند نقش مؤثری در رفتارهای سازگار یا ناسازگار ایفا می کند. در اصل کمال گرایی به طور ذاتی یکی از ابعاد نا بهنجار شخصیت نیست، بلکه چند بعدی بوده و جوانی چند گانه را پوشش می دهد (گل پرور و همکاران، ۱۳۹۲). هم چنین از لحاظ تعریف، مهمترین شاخص برای کمال گرایی، معیارهای عالی و سطح بالا برای عملکرد و رفتار است (هاوکینز^۱، ۲۰۰۵).

در الگوی چند بعدی فراست، مارتن، لاهارت و روزنبلات (۱۹۹۰)، کمال گرایی، متشکل از ۶ بعد، معیارهای شخصی^۲، نظم و ترتیب (سازماندهی^۳)، نگرانی در مورد اشتباهات^۴، تردید نسبت به اعمال^۵، انتظارات والدین^۶ و انتقادات والدین^۷، معرفی شده است (گل پرور و همکاران، ۱۳۹۲). از این میان، معیارهای شخصی و سازماندهی، تبیین کننده کمال گرایی مثبت یا سازگارانه و دیگر ابعاد (نگرانی درباره اشتباهات، تردید نسبت به اعمال، انتظارات والدین و انتقادات والدین) تبیین کننده کمال گرایی منفی یا ناسازگارانه است (فرخی و همکاران، ۱۳۹۲).

تحقیقات انجام گرفته، نشان داده است که کمال گرایی با خشم و پرخاشگری در ورزشکاران، دارای رابطه است که به برخی از این پژوهش ها اشاره می شود:

مطالعه دهقانی، محرم زاده و بهتاج (۲۰۱۳)، پیرامون رابطه بین کمال گرایی و پرخاشگری در مردان فوتبالیست، نشان داده است که بین بعد نگرانی از اشتباهات و پرخاشگری خصمانه، ارتباط معناداری وجود دارد.

بیرد (۲۰۱۱)، در پژوهشی که بر روی مردان ورزشکار ۲۶ - ۱۸ سال، در سه ورزش هاکی روی یخ، فوتبال و راگبی انجام داد، به این نتیجه رسید که سطوح بالایی از کمال گرایی باعث سطح بالاتری از پرخاشگری خصمانه می شود.

اونژن^۸ (۲۰۰۹)، در پژوهش خود بر روی ۴۴۵ نفر از دانش آموزان، به این نتیجه دست یافت که نظم و سازماندهی، پیش بینی کننده منفی خشم، پرخاشگری فیزیکی و کلامی بود. عامل استاندارد بالا، پیش بینی کننده منفی خصومت، اما پیش بینی کننده مثبت پرخاشگری کلامی بود. هم چنین نتایج تحقیقات، حاکی از این است که کمال گرایی های ناسازگارانه، ممکن است پرخاشگری را افزایش دهد؛ در حالی که اشکال سازگارانه از کمال گرایی، مانند سازمان دهی، ممکن است پرخاشگری را کاهش دهد (بیرد، ۲۰۱۱).

با توجه به اهمیت پرخاشگری و رفتارهای پرخاشگرانه در ورزش، به ویژه در میان زنان ورزش کار و با توجه به این که در طول چند دهه گذشته، شرکت زنان در فعالیت های ورزشی، افزایش پیدا کرده است (آریا پوران و شیرزادی، ۱۳۹۱) و کمبود پژوهش هایی که به بررسی پرخاشگری و کمال گرایی در میان زنان ورزش کار پرداخته اند، در این پژوهش، رابطه مؤلفه های کمال گرایی با پرخاشگری، در میان زنان

۱. Howkins

۲. Personal standards

۳. Organization

۴. Concern over mistakes

۵. Doubt about actions

۶. Parental expectation

۷. Parental criticism

۸. Ongen

بسکتبالیست شهر اصفهان، به عنوان هدف تحقیق، مورد بررسی قرار گرفت.

روش تحقیق

جامعه آماری و روش نمونه گیری

جامعه آماری را کلیه زنان بسکتبالیست شهر اصفهان در سال ۱۳۹۲ تشکیل داده اند که طبق آمار هیأت بسکتبال شهر اصفهان، تعداد آن ها ۱۰۵ نفر بود که از بین آنان بر طبق جدول میچل و جولی (۲۰۰۷) تعداد ۸۰ نفر به شیوه نمونه گیری در دسترس انتخاب و گروه نمونه را تشکیل دادند و مورد آزمون قرار گرفتند.

ابزارهای پژوهش

مقیاس چند بعدی کمال گرایی (MPS): برای سنجش کمال گرایی، از پرسش نامه کمال گرایی فراست استفاده شده است، این پرسش نامه در سال ۱۹۹۰ توسط فراست و همکاران طراحی شده است که شامل ۳۵ سؤال و ۶ زیر مقیاس می باشد. زیر مقیاسهای این پرسش نامه عبارتند از: ۱- نگرانی افراطی درباره اشتباهات، ۲- مجموعه استانداردهای فردی عملکرد، ۳- انتظارات والدین، ۴- انتقادات والدین، ۵- شک و تردید درباره عملکرد، ۶- سازماندهی. پاسخ ها در مقیاس ۵ درجه ای لیکرت از ۱ تا ۵ تنظیم شده اند (کاملاً مخالفم=۱، مخالفم=۲، نظری ندارم=۳، موافقم=۴، کاملاً موافقم=۵). از جمع ۴ زیر مقیاس نگرانی درباره اشتباهات، درک شخص از انتقادات والدین، درک شخص از انتظارات والدین و تمایل به شک و تردید، کمال گرایی منفی به دست می آید و از جمع ۲ زیر مقیاس گرایش به نظم و سازمان یافته بودن و معیارهای عملکرد شخصی، کمال گرایی مثبت به دست می آید. بر اساس بیرد، (۲۰۱۱) مقیاس نگرانی از اشتباهات، طی مطالعات متعدد، بالاترین واریانس را با سایر خرده مقیاس ها نشان داده است و به این ترتیب، به نظر می رسد که بعد نگرانی از اشتباهات از اصلی ترین ابعاد کمال گرایی باشد.

این مقیاس، دارای یک نمره کمال گرایی کل و نمراتی برای هر یک از ۶ خرده مقیاس می باشد (بیرد، ۲۰۱۱). نمره بالا در این آزمون نشان دهنده کمال گرایی بالا در افراد می باشد. برای به دست آوردن نمره هر زیر مقیاس نیز باید نمرات همه عبارات مربوط به زیر مقیاس مورد نظر باهم جمع شوند که نمره بالاتر نشان دهنده کمال گرایی بالایی فرد در حیطه مورد نظر است.

همسانی درونی این ۶ خرده مقیاس، در دامنه ای از ۰/۷۷ تا ۰/۹۳ قرار دارد. این مقیاس، هم چنین همبستگی قوی ($r=0/84$) با سایر مقیاس های کمال گرایی مانند مقیاس کمال گرایی برنز، نشان داده است (خسروی و علیزاده صحرايي، ۱۳۸۸).

مقیاس کمال گرایی فراست، برای اولین بار در ایران، توسط عباس پور به فارسی برگردانده و اعتبار یابی شده است. پایایی این مقیاس در مطالعه عباس پور (۱۳۸۵)، با استفاده از آلفای کرونباخ، ۰/۷۵ گزارش شده است. همچنین، پایایی آن با روش باز آزمایی به فاصله یک هفته، بر روی یک نمونه ۳۰ نفری از دانشجویان کارشناسی $r=0/86$ گزارش شده است (خسروی و علیزاده صحرايي، ۱۳۸۸).

علاوه بر این، اعتبار همگرا و افتراقی این آزمون بر اساس گزارش خسروی و علیزاده صحرايي (۱۳۸۸)، از طریق رابطه با مقیاس کمال گرایی برنز (۱۹۸۰)، مقیاس خودارزیابی باورهای غیرمنطقی جونز (۱۹۶۸) و

۱. Mitchell & Jolly

۲. Multiple Perfectionism Scale

زیرمقیاس کمال گرایی پرسش نامه اختلالات خوردن فلت، هویت، بلانک اشتاین و گری (۱۹۹۸) معنادار گزارش شده است. پایایی این پرسش نامه در تحقیق حاضر، با استفاده از آلفای کرونباخ ۰/۷۷ به دست آمده است.

پرسشنامه پرخاشگری ورزشی بردمایر (BAAGI): این پرسشنامه توسط بردمایر^۲ در سال ۱۹۷۵ طراحی شده (بیرد، ۲۰۱۱) و دارای ۳۰ آیتم می باشد که ۱۴ آیتم آن، پرخاشگری خصمانه و ۱۴ آیتم آن پرخاشگری ابزاری و ۲ آیتم آن پرخاشگری کل را می سنجد. آیتم ها در مقیاس ۴ درجه ای لیکرت پاسخ داده می شوند که از ۱ (کاملاً موافق) تا ۴ (کاملاً مخالف) نمره گذاری می شود. پایین ترین امتیاز، سطح بالاتری از پرخاشگری را برای هر زیر مقیاس نشان می دهد. در پژوهش حاضر، به دلیل هدف تحقیق، فقط سوالات مربوط به پرخاشگری خصمانه مورد بررسی قرار گرفت.

روایی محتوایی این پرسشنامه توسط سه نفر متخصص روان شناسی تأیید و براساس گزارش بیرد (۲۰۱۱)، پایایی این ابزار ۰/۷۴ به دست آمده است و ضرایب آلفای قبلی برای این مقیاس در محدوده ۰/۸۶ تا ۰/۹۰ گزارش شده است. در این ابزار، کمترین نمره برای هر زیر مقیاس ۱۴ و بیشترین نمره ۵۶ می باشد (بیرد، ۲۰۱۱). پایایی این پرسش نامه در تحقیق حاضر، با استفاده از آلفای کرونباخ ۰/۷۱ به دست آمد.

یافته های پژوهش

فرضیه ۱: بین ابعاد کمال گرایی (اهداف و معیارهای شخصی، نگرانی درباره اشتباهات، انتظارات والدین، انتقادات والدین، تردید نسبت به اعمال و سازماندهی) با پرخاشگری، رابطه وجود دارد. در جدول (۱)، ضرایب همبستگی بین متغیرهای پژوهش، ارائه شده است.

جدول (۱) ضرایب همبستگی بین ابعاد کمال گرایی با پرخاشگری

متغیر ملاک پرخاشگری		متغیرهای پیش بین ابعاد کمال گرایی
معناداری	ضریب همبستگی	
۰/۰۰۰	-۰/۴۸	نگرانی در مورد اشتباهات
۰/۰۰۶	-۰/۳۰	تردید نسبت به اعمال
۰/۳۸۳	-۰/۰۹	انتظارات والدین
۰/۰۲۳	-۰/۲۵	انتقادات والدین
۰/۳۸۰	-۰/۱	استانداردهای شخصی
۰/۰۹۰	۰/۱۹۱	سازماندهی

۱. Bredemeier Athletic Aggression Inventory

۲. Bredemeier

چنانچه در جدول (۱) مشاهده می شود، بین ابعاد نگرانی در مورد اشتباهات، تردید نسبت به اعمال و انتقادات والدین با متغیر پرخاشگری خصمانه رابطه منفی و معناداری وجود دارد ($P \leq 0/05$). همچنین، نتایج بیان گر این است که رابطه بین ابعاد انتظارات والدین، استاندارد های شخصی و سازماندهی با متغیر پرخاشگری خصمانه، غیر معنادار است.

فرضیه ۲: بین ابعاد کمال گرایی (اهداف و معیار های شخصی، نگرانی درباره اشتباهات، انتظارات والدین، انتقادات والدین، تردید نسبت به اعمال و سازماندهی) با پرخاشگری خصمانه، رابطه ترکیبی (چند گانه) معنادار وجود دارد.

جدول (۲) ضریب همبستگی چندگانه بین ابعاد کمال گرایی با پرخاشگری به شیوه گام به گام

گام ها	R	مجذور R	F	Df _۱	Df _۲	سطح معناداری
گام ۱	۰/۴۸۲ a	۰/۲۳۲	۲۳/۶۲۸	۱	۷۸	۰/۰۰۰

a نگرانی در مورد اشتباهات

همان گونه که در جدول (۲) مشاهده می شود، بین ابعاد کمال گرایی و پرخاشگری، به شیوه گام به گام، رابطه وجود دارد ($P \leq 0/01$). مجذور R که نشان دهنده همپوشانی واریانس هاست، نشان می دهد که در گام اول ۲۳ درصد از نمرات کمال گرایی با پرخاشگری، هم پوشی داشته اند و میزان پرخاشگری به آن وابسته است.

جدول (۳) ضرایب رگرسیون گام به گام، برای پیش بینی پرخاشگری، از طریق ابعاد کمال گرایی

سطح معناداری	t	Beta	ضرایب استاندارد		گام ها
			خطای استاندارد	B	
۰/۰۰۰	۲۰/۳۷۰	-	۲/۳۴۰	۴۷/۶۵۸	مقدار ثابت
۰/۰۰۰	-۴/۸۶۱	-۰/۴۸۲	۰/۰۹۵	-۰/۴۶۰	نگرانی در مورد اشتباهات

همان طور که در جدول (۳) نشان داده شده است، از بین ابعاد کمال گرایی، تنها طی یک گام، نگرانی در مورد اشتباهات ($t = -4/861, P \leq 0/01$) پیش بین پرخاشگری بوده است. ضریب بتا نشان می دهد که با افزایش یک واحد نمره بر حسب انحراف معیار به نگرانی در مورد اشتباهات، به میزان ۰/۴۸۲ واحد نمره از پرخاشگری، کاسته می شود.

بحث و نتیجه گیری

بر اساس یافته های حاصل از این پژوهش، بین ابعاد نگرانی در مورد اشتباهات، تردید نسبت به اعمال و انتقادات والدین با پرخاشگری خصمانه، رابطه منفی معنادار وجود دارد ($P \leq 0/05$). به عبارت دیگر، افزایش نگرانی در مورد اشتباهات، شک و تردید نسبت به عملکرد و اعمال و

انتقادات والدین، باعث کاهش پرخاشگری خصمانه در زنان بسکتبالیست می شود. این یافته ها با یافته های نصیری و نصیری (۱۳۹۳)، اندام و همکاران (۱۳۹۲) و دهقانی و همکاران (۲۰۱۳) هم خوانی ندارد. شاید دلیل این تفاوت، خصوصیات متفاوت ورزش کاران، از قبیل سطح مهارت، جنسیت و نوع فعالیت ورزشی و غیره باشد که نباید نادیده گرفته شود. در واقع می توان گفت که افراد کمال گرا، غالباً اشتباه را مساوی با شکست می دانند و موضع آن ها در زندگی، حول و حوش اجتناب از اشتباه است (اندام و همکاران، ۱۳۹۲) و از آن جا که پرخاشگری، رفتاری اشتباه و غیر قابل قبول در ورزش و محیط های ورزشی به حساب می آید، و به عنوان رفتاری غیر اخلاقی می تواند انتقاد والدین را به همراه داشته باشد و چون اجتناب از اشتباه، جزئی از ویژگی های شخصیتی این افراد به حساب می آید، سعی در دوری و اجتناب از انجام پرخاشگری دارند. از طرفی افراد دارای کمال گرایی به هنجار، می توانند محدودیت های بدنی خودشان و محدودیت های امکانات جامعه را بپذیرند و بر اساس آن، اهداف انعطاف پذیری را برای خود در نظر بگیرند. آن ها برای رسیدن به این هدف تلاش می کنند و همین تلاش هم، آن ها را راضی می کند و اعتماد به نفسشان را بالا می برد. چنین اشخاصی حتی اگر، شکست بخورند، می دانند که تمام تلاش خود را کرده اند و به همین دلیل، شک و تردید نسبت به انجام ناقص فعالیت ها در آن ها کمتر دیده می شود و این افراد، با احساس رضایت از میدان مسابقه، بیرون می آیند (اندام و همکاران، ۱۳۹۲).

نتایج تحقیق، هم چنین حاکی از این موضوع بود که بین انتظارات والدین، استاندارد های شخصی و سازمان دهی با پرخاشگری خصمانه، رابطه معناداری وجود ندارد، که این یافته ها با یافته های دهقانی و همکاران (۲۰۱۳)، سینکلر (۲۰۰۶)، استرلینگ و کر (۲۰۰۶) و اندام و همکاران (۱۳۹۲)، هم راستا می باشد. در تبیین این نتیجه می توان گزارش نمود که: هنگامی که اهداف، به طور کامل برای ورزش کاران، درونی شوند، آن ها احساس می کنند که کنترل بیشتری بر روی اهداف، به دست آورده اند و چون استانداردهای بالای دیگری را به عنوان استاندارد های خارجی که توسط دیگران، به آن ها تحمیل شده است را تجربه نکرده اند، بنا بر این، در مورد برخورد و مواجهه با استانداردهای دیگر، نگران نیستند و در نتیجه، دچار واکنش ها و پاسخ های هیجانی مثل خشم و پرخاشگری نمی شوند (دهقانی و همکاران، ۲۰۱۳). هم چنین، استرلینگ و کر (۲۰۰۶) اظهار داشتند، هنگامی که اهداف، درونی می شوند، ورزش کاران ممکن است احساس کنند، کنترل بیشتری را بر روی دست یابی به هدف خود دارند، در حالی که درک فشار های بیرونی برای موفقیت، ممکن است با عدم کنترل همراه باشد و باعث افزایش سطح پرخاشگری شود و در جامعه پژوهش حاضر، والدین، کمتر در فعالیت ورزشی و در رقابت ورزش کاران، دخالت می کنند، بنا بر این، ورزش کاران ممکن است فشار ناشی از انتظارات والدین را درک نکنند و اگر هم درک کنند، این فشار، ناشی از داشتن انتظارات بالای والدین در مورد رقابت ورزشی فرد نباشد.

نتایج رگرسیون چند گانه در پژوهش حاضر، نشان داد که نگرانی در مورد اشتباهات، به طور قوی تری پیش بینی کننده منفی و معنادار برای پرخاشگری خصمانه می باشد، که این یافته ها با یافته های اندام و همکاران (۱۳۹۲) و بیرد (۲۰۱۱)، در یک راستا نمی باشد. اندام و همکاران (۱۳۹۲) به

این نتیجه رسیدند که نگرانی بیش از حد در مورد اشتباهات، پیش بینی کننده مثبت و معنادار برای پرخاشگری خصمانه می باشد و بیرد (۲۰۱۱) در پژوهش خود، به این نتیجه رسید که خرده مقیاس نگرانی در مورد اشتباهات، به صورت مثبت و معنادار، سطوحی از پرخاشگری خصمانه را پیش بینی می کنند.

در توجیه یافته های به دست آمده از پژوهش، می توان گفت، از آن جا که در زنان بسکتبالیست، نگرانی بیش از حد در مورد اشتباهات، پرخاشگری را به طور منفی و معنادار، پیش بینی کرده است، می توان گفت که نگرانی در مورد اشتباهات، باعث کاهش پرخاشگری ورزش کاران می شود، چرا که پرخاشگری، رفتاری اشتباه و غیر قابل قبول در ورزش، محسوب می شود و از آن جا که ورزش کاران کمال گرا، تلاش می کنند از انجام اشتباه، دوری نمایند و در تمام اعمال و کارها، بهترین باشند، سعی در دوری از انجام رفتارهای غیر اخلاقی و غیر قابل قبول در ورزش، که پرخاشگری نیز جزئی از آن است، دارند.

منابع

- آریا پوران، سعید، شیرزادی، محمد مهدی. (۱۳۹۱). رابطه کمال گرایی، ارزشمندی بدنی و نگرانی با علایم اختلال خوردن در زنان دارای فعالیت ورزشی. مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی کردستان، ۱۷: ۷۷ - ۶۸.
- اشرفی، مهناز، منجزی، فرزانه. (۱۳۹۲). اثر بخشی آموزش مهارت های ارتباطی بر میزان پر خاشگری دانش آموزان دختر دوره متوسطه. مجله علمی - پژوهشی پژوهش های علوم شناختی و رفتاری، ۱(۴): ۹۸ - ۸۱.
- اندام، رضا، خارکن، مریم، مهدی زاده، رحیمه. (۱۳۹۲). ارتباط کمال گرایی و پر خاشگری در بین دانش آموزان ورزش کار. نشریه مطالعات روان شناسی ورزشی، ۵: ۸۴ - ۶۷.
- خسروی، زهره، علیزاده صحرایی، ام هانی. (۱۳۸۸). کمال گرایی: سلامت یا بیماری؟. تهران، نشر علم.
- ضامنی، لیلیا، فرخی، احمد، جابری مقدم، علی اکبر. (۱۳۸۸). ارتباط بین جو اخلاقی تیم و تمایلات پر خاشگری ورزشی در بازیکنان نوجوان بسکتبال. فصلنامه حرکت، ۳۹: ۹۲ - ۷۹.
- عطایی مغانلو، وحید، بساک نژاد، سودابه، مهرابی زاده هنرمند، مهناز، عطایی مغانلو، رقیه، عطایی مغانلو، سعید. (۱۳۹۳). تأثیر آموزش بهداشت روانی بلوغ بر پر خاشگری و ترس از تصویر تن در دانش آموزان پسر پایه دوم دبیرستان های شهر اهواز. مجله سلامت و بهداشت، ۵(۲): ۱۴۸ - ۱۳۸.
- فرخی، احمد، متشرعی، ابراهیم، زید آبادی، رسول، آقاسی، سمیرا، پارسا، غلامرضا. (۱۳۹۲). تعیین روایی و پایایی نسخه فارسی مقیاس کمال گرایی ورزشی در جامعه ورزش کاران ایران. فصلنامه رشد و یادگیری حرکتی - ورزشی، ۱۱: ۷۶ - ۵۵.
- گل پرور، محسن، ستایش منش، ساناز، مصاحبی، محمد رضا. (۱۳۹۲). الگوی پیش بینی روابط روانتیک بر اساس مؤلفه های کمال گرایی در زنان متأهل دانشجوی. فصلنامه علمی - پژوهشی زن و فرهنگ، ۵(۱۸): ۲۳ - ۹.
- نادریان جهرمی، مسعود. (۱۳۸۹). مبانی جامعه شناسی در ورزش. تهران، انتشارات بامداد کتاب.
- نصیری، سامان، نصیری، فرزاد. (۱۳۹۳). پیش بینی پر خاشگری بر اساس کمال گرایی در ورزش کاران. نشریه رفتار حرکتی، ۱۵: ۱۸۲ - ۱۷۳.
- Brewer, G., Hawarth, S. (2012). Sport, attractiveness and aggression. *Personality and Individual Differences*, 53: 640-643.
- Byrd, M. (2011). Perfectionism hurts: Examining the relationship between perfectionism, anger, anxiety and sport aggression. MSc thesis, Department of Kinesiology and Health, Miami University.
- Davis, B. S., Menard, S. (2013). Long term impact of youth sports participation on illegal behavior. *The Social Science Journal*, 50: 34-44.
- Dehghani, M., Moharramzadeh, M., Behtaj, A. (2013). Examining the relationship between perfectionism and sport aggression among football players. *International Journal of Behavioral So-*

- cial and Movement Sciences, 2(1): 135-143.
- Felson, R. B. (2006). Violence as instrumental behavior. In: E. Kelloway, J. Barling, J. Hurrell (Eds). *Handbook of Workplace Violence*. Thousand Oaks, CA: SAGE Publications.
 - Grange, P., Kerr, J. H. (2010). Physical aggression in Australian football: A qualitative study of elite athletes. *Psychology of Sport & Exercise*, 11: 36-43.
 - Howkins, C. C. (2005). The nature of perfectionism and its academic implications for secondary school students. Unpublished doctoral dissertation, University of Sydney, Australia.
 - Hill, A. P., Stoeber, J., Brown, A., Appleton, P. R. (2014). Team perfectionism and team performance: A prospective study. *Journal of Sport & Exercise Psychology*, 36: 303-315.
 - Luicelli, J. K., Reed, D.D. (2011). Behavioral Sport Psychology (Evidence-Based Approaches to Performance Enhancement). In: C.J. Gee (Ed). *Aggression in Competitive Sports: Using Direct Observation to Evaluate Incidence and Prevention Focused Intervention*. New York: Springer.
 - Mitchell, M. L., Jolly, J. M, (2007), *Research Designs Explain*, Thomson Wads Worth, USA.
 - Ongen, D.E. (2009). The relationships between perfectionism and aggression among adolescents. *Journal of Procedia Social and Behavioral Sciences*, 1: 1073-1077.
 - Piko, B.F., Keresztes, N., Pluhar, Z.F. (2006). Aggression behavior and psychosocial health among children. *Personality and Individual Differences*, 40: 885-895.
 - Sacks, D.N., Petscher, Y., Stanley, C.T., Tenenbaum, G. (2003). Aggression and violence in sport: Moving beyond the debate. *International Journal of Sport and Exercise Psychology*, 1: 167-179.
 - Sinclair, J., Czech, D.R., Joyner, A.B., Munkasy, B.A. (2006). An exploration of state and trait anger, anger expression and perfectionism in collegiate springboard divers. *The Sport Journal*, 9(2).
 - Stirling, A.E., Kerr, G.A. (2006). Perfectionism and mood states among recreational and elite athletes. *Journal of Sports Psychology [Online]*, 8(4): 13-27.